

LUBOWAĆ (16) *vb impf*

o jasne.

praes 1 sg lubuję (2). ◇ 2 sg lubujesz (1). ◇ 3 sg lubuje (3). ◇ 3 pl lubują (5). ◇ *imp* 2 sg lubuj (3).
◇ 3 sg niechaj lubuie (1). ◇ [*impers praes* lubuje sie.] ◇ *part praes act* lubując (1).

Sł stp notuje, *Cn s.v.* lubię, *Linde XVI – XVIII w.*

Mieć upodobanie, znajdować przyjemność w kimś, w czymś; rozkoszować się; amare, voluptate capi, delectari (in) aliqua re, habere gratum a. voluptati aliquid, oblectari, titillari Cn (16) :

lubować co (4): Hárdzi ná mię fałżem idą/ ia twych praw pilnuię/ Oni ciáła tuczą/ ią twé vchwály lubuie. *KochPs* 182, 35. *Cf lubować co w kim, w czym.*

lubować co w kim, w czym [= u kogo, u czego] (2): Nie ládá to fkáránie Boże/ kiedy [...] [ci] ktorzy fię Chriśtyány odzywáią/ [...] W Rzymfkim nabożeńftwie/ lubuia ty ciemności/ brzydząc fię prawdziwą światłością Ewánieliey *NiemObr* 84; ty o możny krolu [...] chćiey iáwnnie pokázowác/ Ze/ iáko łam przyftoyność/ y cnotę miłuielz Ták nie wftydu/ y fałżu w drugich nie lubuiefz. *KochDryas* A2v.

lubować w czym [= co] (5): *OpecŻyw* 10; Niechay go z máiętności lichwnik wyzuie/ A obcy w iego pracy łobie lubuie. *KochPs* 168, 56, 179; *NiemObr* 16.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Pánie/ [...] nie day mię moim Nieprzyaiciołóm w pośmiéch: w tym oni lubuia/ Gdy mnie nogi namniéy łzwánkuią. *KochPs* 56.

[*cum inf:* Miła rzecz ieft światło/ á lubuie fię oczymá widźieć flońce [*delectabile est oculis videre solem Eccle* 11/7]. *HierWielEccle* D2.]

Fraza: »lubuj duszo« = *cieszymy się!* (1): Niechay nie mówią: lubuy dułzo/ teraz/ Oto nam w ręce wpadł/ czegołmy nie raz Sobie życzyli. *KochPs* 50.

Zwoty: »w sercu swym lubować« (1): Pan cnotliwégo poftępki łprawuie/ Y drogi iego w łercu łwym lubuie *KochPs* 53.

»sobie lubować« [*szyk zmimny*] (5): *OpecŻyw* 10; czárt [...] vżrzał Ewę á oná chodzi po Ráiu lubuiać łobie *BielKron* 1v; Twoje łady opowiadałm zázwždy vfty łwémi/ [...] W tych łye ćwicę vftáwicznie/ tym łye przypátruię/ Tych nigdy nie przepámiętam/ w tych łobie lubuia. *KochPs* 179, 168; *NiemObr* 16.

Szeregi: »lubować, kochać się« (1): Wtym [*święcie*] łobie lubuy/ wtym fię kocháy/ a ten pán łalkawy łobną łalką cie pocielfy. *OpecŻyw* 10.

»lubować i smakować« (1): ktorzy w ciemnościách zrodzeni/ y wychowáni będąc/ od Bogá nie łą oświeceni [...] lubuia y łmákuią łobie/ w zwierzchnym pełnym błędow/ y zabobonow nabożeńftwie *NiemObr* 16.

W przen: *O roślinach* (3) :

Zwrot: »lubować sobie« (2): *GlabGad* I3v; BŁufzczu przebuyny/ tu przy iey mogile/ Cicho wyłaftay/ popinay fię mile/ Rołkláday piękne liście lubuy łobie Przy tym tu grobie. *KlonŻal* Dv.

Szereg: »lubować i kochać się« (1): czołnek, cebula, y inłze łftre rzeczy [...] łame z łiebie łą barzo wilgotne, á przeto na łuchey ziemi ich wilgota vłkramia fię y bierze miarę, tak iż one tam łohie więcey lubuia y kochaią fię. *GlabGad* I3v.

a. *Być pożytecznym, korzystnym, dogadzać [czemu] (2)* : Dałci Pan Bog pięć śmyślow rozumu przyrodnych/ Vmieyze ie śprawować w obyczáioch godnych. Dałci záfię przytáwy chćiwość z iey corkámi/ Ktore lubuiá ciáłu á władáią námi. *BielKom C3v*; Węże théz tym rośpędziłz/ gdy będziész rógiem ielenim częłto w domu kurzyć: ábowiem im ten śmrod bárzo nielubuię. *SienLek 159*.

Formacje współrdzenne cf LUBIĆ.

Cf LUBOWANIE

KCh